

Spis treści

	Str.
PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ.....	2
UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ	6
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY CYWILNEJ	10
PYTANIE PRAWNE DO IZBY KARNEJ.....	14
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ.....	18
PYTANIE PRAWNE DO IZBY PRACY I UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH.....	21

PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ

III CZP 50/18

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy dochodzenie przez jednego ze współwłaścicieli nieruchomości wynagrodzenia za bezumowne korzystanie z tej nieruchomości jest czynnością zmierzającą do zachowania wspólnego prawa, o której mowa w art. 209 k.c.?”

III CZP 51/18

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Szczecinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w przypadku wyrządzenia szkody w pojeździe mechanicznym, stanowiącej szkodę częściową, w przypadku, gdy przed ustaleniem wysokości odszkodowania dojdzie do naprawy pojazdu przywracającej ten pojazd do stanu sprzed powstania szkody, odszkodowanie należne poszkodowanemu w ramach ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego ograniczone jest do równowartości wydatków faktycznie poniesionych celem naprawy pojazdu, czy też powinno być ustalone jako równowartość hipotetycznie określonych kosztów przywrócenia pojazdu do stanu poprzedniego?”

III CZP 52/18

Pytanie prawne Sądu Okręgowego we Wrocławiu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„I. Czy dopuszczalne jest zbycie pomieszczenia przynależnego do samodzielnego lokalu stanowiącego odrębną nieruchomość (wraz z określonym przez strony czynności udziałem w częściach wspólnych nieruchomości „związanym” z tym pomieszczeniem), na rzecz właściciela innego samodzielnego lokalu stanowiącego odrębną nieruchomość, położonego w granicach tej samej wspólnoty mieszkaniowej, w sytuacji, gdy tego rodzaju czynność rozporządzająca dokonana zostaje bez udziału innych właścicieli lokali w tej wspólnocie mieszkaniowej i bez ich zgody wyrażonej w formie uchwały, o której mowa w art. 22 ust. 4 ustawy o własności lokali i z zastrzeżeniem, że w wyniku umowy zbywana izba stanowić będzie pomieszczenie przynależne do lokalu nabywcy?;

w wypadku pozytywnej odpowiedzi na pytanie opisane w punkcie pierwszym:

II. Czy dla skutecznego złożenia wniosku o wpis na podstawie umowy dokumentującej obrót tego rodzaju pomieszczeniem wystarczające jest odpowiednio precyzyjne (zgodne z treścią wpisów w odpowiedniej księdze wieczystej) oznaczenie izby, której dotyczy czynność rozporządzająca, czy też warunkiem koniecznym jest każdorazowe oznaczenie podlegającej podziałowi nieruchomości zbywcy, poprzez wskazanie numeru księgi wieczystej prowadzonej dla tego lokalu?”

III CZP 53/18

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy syndyk masy upadłości, wytaczając na podstawie art. 144 ust. 2 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe (t.j.: Dz. U. z 2017 r., poz. 2344) powództwo w imieniu własnym, ale na rzecz upadłego, może domagać się zasądzenia świadczenia na swoją rzecz, a nie na rzecz upadłego?”

III CZP 54/18

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Gliwicach przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy niezaspokojone należności wierzyciela z tytułu kosztów egzekucyjnych powstałe w uprzednio prowadzonych bezskutecznych postępowaniach egzekucyjnych, egzekwowane w ponownie wszczętym postępowaniu egzekucyjnym zarówno z należnością główną lub też samodzielnie, zachowują w tym postępowaniu walor kosztów egzekucyjnych w rozumieniu art. 1025 § 1 pkt 1 k.p.c. i korzystają z pierwszeństwa zaspokojenia przewidzianego tym przepisem?”

III CZP 55/18

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy uzyskanie przez powoda po wszczęciu postępowania cywilnego tytułu egzekucyjnego w postaci zatwierdzonej przez sędziego komisarza listy wierzytelności czyni zbędnym

kontynuowanie postępowania cywilnego i wydanie wyroku, czy też jedynie świadczy o braku interesu prawnego w żądaniu udzielenia ochrony prawnej?”

III CZP 56/18

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Poznaniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1. Czy na orzeczenie zespołu orzekającego Komisji Prawa Autorskiego wydane przed doręczeniem uczestnikom postępowania wniosku wszczynającego postępowanie przed Komisją w przedmiocie zatwierdzenia tabel wynagrodzeń przysługuje zażalenie do sądu?”

2. Czy w razie cofnięcia wniosku w postępowaniu wszczętym przed Komisją Prawa Autorskiego w przedmiocie zatwierdzenia tabel wynagrodzeń jeszcze przed doręczeniem wniosku uczestnikom, co prowadzi do umorzenia postępowania, opłata od wniosku uiszczona przy jego wniesieniu podlega zwrotowi wnioskodawcy?”

III CZP 57/18

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Krakowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy od postanowienia rozstrzygającego co do istoty postępowanie o wpis w księdze wieczystej, wydanego przez asesora sądowego, który nie uzyskał jeszcze prawa do pełnienia obowiązków sędziego, przysługuje środek odwoławczy w postaci apelacji, czy też środek zaskarżenia w postaci skargi na orzeczenie referendarza?”

UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ

III CZP 50/17 – z dnia 5 czerwca 2018 r. w składzie 7 sędziów na pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego

1. Nabycie przez przedsiębiorstwo państwowe – na podstawie ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o zmianie ustawy o przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 1991 r. Nr 2, poz. 6) – własności urządzeń przesyłowych posadowionych na nieruchomościach należących do Skarbu Państwa nie spowodowało uzyskania przez to przedsiębiorstwo z mocy prawa służebności gruntowej o treści odpowiadającej służebności przesyłu obciążającej te nieruchomości.

2. Odmówiono podjęcia uchwały w pozostałym zakresie.

III CZP 2/18 – z dnia 6 czerwca 2018 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Warszawie:

„Czy – z uwagi na niekonstytucyjność przepisów art. 96 ust. 1 i art. 97 ust. 1 ustawy prawo bankowe, jest dopuszczalna skarga o wznowienie postępowania w sprawie o nadanie klauzuli wykonalności na bankowy tytuł wykonawczy?”

odmówiono podjęcia uchwały.

III CZP 4/18 – z dnia 6 czerwca 2018 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia we Wrocławiu:

„I. Czy do rozpoznania skargi na orzeczenie referendarza sądowego o odrzuceniu skargi na czynności komornika ma

zastosowanie art. 767^{3a} k.p.c., czy też art. 398²² § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.?

II. Przy założeniu, że zastosowanie ma przepis art. 767^{3a} k.p.c., czy w razie stwierdzenia braku podstaw do odrzucenia skargi na czynności komornika, należy zaskarżone orzeczenie zmienić w ten sposób, że je uchylić stosując odpowiednio przepisy o zażaleniu, czy też Sąd powinien przystąpić do dalszego rozpoznania skargi na czynności komornika?

III. Przy założeniu, że zastosowanie ma przepis art. 398²² § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c., czy w razie bezzasadnego odrzucenia przez referendarza skargi na czynności komornika, w związku z utratą mocy przez zaskarżone orzeczenie referendarza, sąd przejmuje do rozpoznania skargę na czynności komornika, jako sąd I instancji?”

odmówiono podjęcia uchwały.

III CZP 6/18 – z dnia 6 czerwca 2018 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Warszawie

Opłata roczna z tytułu wieczystego użytkowania związanego z prawem własności wyodrębnionego lokalu użytkowego pełniącego funkcję garażu wielostanowiskowego powinna być wypowiedziana w całości wszystkim współwłaścicielom tego lokalu (art. 78 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, tekst jedn.: Dz. U. z 2018 r., poz. 121 ze zm.).

III CZP 7/18 – z dnia 6 czerwca 2018 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Rejonowego dla Wrocławia Śródmieścia we Wrocławiu:

„I. Czy do rozpoznania skargi na orzeczenie referendarza sądowego o odrzuceniu skargi na czynności komornika ma zastosowanie art. 767^{3a} k.p.c, czy też art. 398²² § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.?

II. Przy założeniu, że zastosowanie ma przepis art. 767^{3a} k.p.c., czy w razie stwierdzenia braku podstaw do odrzucenia skargi na czynności komornika, należy zaskarżone orzeczenie zmienić w ten sposób, że je uchylić stosując odpowiednio przepisy o zażaleniu, czy też Sąd powinien przystąpić do dalszego rozpoznania skargi na czynności komornika?

III. Przy założeniu, że zastosowanie ma przepis art. 398²² § k.p.c., w zw. z art. 13 § 2 k.p.c., czy w razie bezzasadnego odrzucenia przez referendarza skargi na czynności komornika, w związku z utratą mocy przez zaskarżone orzeczenie referendarza, Sąd przejmuje do rozpoznania skargę na czynności komornika, jako sąd I instancji?”

odmówiono podjęcia uchwały.

III CZP 113/17 – z dnia 13 czerwca 2018 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Lublinie

W postępowaniu wszczętym przez klienta przeciwko podmiotowi rynku finansowego o zapłatę kwoty roszczenia zgłoszonej w reklamacji klienta, art. 8 ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego i o Rzeczniku Finansowym (tekst jedn.: Dz. U. z 2017 r., poz. 2270) nie wyłącza możliwości kwestionowania przez podmiot rynku

finansowego zasadności dochodzonego roszczenia; na podmiocie tym spoczywa ciężar dowodu, że powodowi nie przysługuje roszczenie lub przysługuje w niższej wysokości.

III CZP 118/17 z dnia 13 czerwca 2018 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Sąd Okręgowy w Olsztynie:

„1. Czy zakres obciążenia nieruchomości służebnością przesyłu polegającą na posadowieniu na niej urządzeń elektroenergetycznych obejmuje tylko pas eksploatacyjny, niezbędny przedsiębiorstwu przesyłowemu do właściwego korzystania z urządzeń infrastruktury elektroenergetycznej, czy też do zakresu obciążenia nieruchomości służebnością przesyłu zalicza się pas ochronny linii, w tym także wskazany w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego?

2. Czy ustalając odpowiednie wynagrodzenie za ustanowienie służebności przesyłu dotyczącej urządzeń elektroenergetycznych należy brać pod uwagę ograniczenia właściciela obciążonej nieruchomości w jego uprawnieniach związanych ze sposobem wykonywania władztwa nad nią w obrzarze objętym pasem ochronnym wskazanym w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego?”

odmówiono podjęcia uchwały.

III CZP 29/17 z dnia 20 czerwca 2018 r. w składzie 7 sędziów na wniosek Rzecznika Finansowego

Oceny, czy postanowienie umowne jest niedozwolone (art. 385¹ § 1 k.c.), dokonuje się według stanu z chwili zawarcia umowy.

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY CYWILNEJ

IV CSK 252/17 – wyrok z dnia 17 stycznia 2018 r.

Stałe, długoletnie przeznaczanie zysku spółki akcyjnej na kapitał zakładowy i niewypłacanie w tym czasie dywidendy może powodować pokrzywdzenie akcjonariusza mniejszościowego, uzasadniające zaskarżenie kolejnej uchwały walnego zgromadzenia nieprzewidującej wypłaty dywidendy (art. 422 § 1 k.s.h.).

V CSK 261/17 – wyrok z dnia 18 stycznia 2018 r.

Wysokość odszkodowania za nieruchomością wydzieloną pod drogę publiczną może być uzgodniona między właścicielem a właściwym organem przed dniem, w którym decyzja zatwierdzająca podział stała się ostateczna albo orzeczenie o podziale prawomocne (art. 98 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, jedn. tekst: Dz. U. z 2018 r., poz. 121 ze zm.).

IV CSK 664/14 – postanowienie z dnia 25 stycznia 2018 r.

Orzeczenie Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej wydane na podstawie art. 267 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz. U. z 2004 r. Nr 90, poz. 864 ze zm.) wiąże tylko w sprawie, w której sąd zwrócił się do Trybunału z wnioskiem o rozpatrzenie pytania prejudycjalnego.

II CSK 462/17 – wyrok z dnia 8 lutego 2018 r.

Sąd może bez wniosku strony dopuścić dowód podlegający pominięciu jako spóźniony (art. 232 zdanie drugie w związku z art. 207 § 6 k.p.c.), jeżeli służy wykazaniu twierdzeń faktycznych przytoczonych we właściwym czasie.

I CSK 487/17 – wyrok z dnia 15 lutego 2018 r.

Zaciągnięcie przez agenta zobowiązania *del credere* bez odrębnego wynagrodzenia (prowizja *del credere*) jest nieważne (art. 761⁷ § 1 w związku z art. 58 § 1 i 3 k.c.).

IV CSK 237/17 – wyrok z dnia 15 lutego 2018 r.

Zaliczenie wartości nakładów koniecznych poniesionych przez użytkownika wieczystego na poczet różnicy między opłatą dotychczasową a opłatą zaktualizowaną nie zależy od ich przydatności dla właściciela nieruchomości lub innego użytkownika wieczystego (art. 77 ust. 4 i 6 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, jedn. tekst: Dz. U. z 2018 r., poz. 121).

V CSK 230/17 – wyrok z dnia 20 lutego 2018 r.

Jeżeli Trybunał Konstytucyjny stwierdził niezgodność określonego przepisu ustawy z Konstytucją, sąd może odmówić zastosowania w rozpoznawanej sprawie identycznie brzmiącego przepisu innej ustawy.

V CSK 257/17 – wyrok z dnia 20 lutego 2018 r.

W razie wystąpienia deformacji powierzchni nieruchomości w związku z zasobami węgla przeznaczonymi przez zakład górniczy do eksploatacji, jej właściciel może podjąć uzasadnione technicznie i ekonomicznie czynności zabezpieczające budynek, który ma być wzniesiony na tej nieruchomości na podstawie pozwolenia na budowę, przed grożącą szkodą i domagać się od zakładu górniczego zwrotu kosztów tego zabezpieczenia (art. 145, 146, 148 i 150 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze, jedn. tekst: Dz. U. z 2014 r., poz. 613 ze zm., w związku z art. 435 k.c.).

I CSK 295/17 – wyrok z dnia 9 marca 2018 r.

W sprawie z powództwa Skarbu Państwa przeciwko podatnikowi o zwrot na podstawie art. 410 k.c. kwoty stanowiącej równowartość wypłaconej bezpodstawnie – w wyniku błędu organu podatkowego – nadpłaty podatku dochodowego od osób prawnych nie jest wyłączone zastosowanie art. 5 k.c.

I CSK 363/17 – postanowienie z dnia 23 marca 2018 r.

Zachowanie wymagań dotyczących formy umowy jurysdykcyjnej, przewidzianych w art. 25 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. Urz. UE L 351, s. 1), oznacza, że między stronami doszło do porozumienia dotyczącego prorogacji lub derogacji jurysdykcji krajowej.

V CSK 428/17 – wyrok z dnia 28 marca 2018 r.

Nie jest dopuszczalne oddalenie powództwa o zachowek na podstawie art. 5 k.c.

II CSK 399/17 – wyrok z dnia 12 kwietnia 2018 r.

Dowód z protokołu zeznań świadka przesłuchanego w innym postępowaniu jest dowodem z dokumentu urzędowego odzwierciedlającego treść tych zeznań. Przeprowadzenie tego dowodu nie narusza zasady bezpośredniości (art. 235 § 1 k.p.c.), jego charakter należy jednak uwzględnić przy ocenie dokonywanej na podstawie art. 233 § 1 k.p.c.

I CSK 381/17 – wyrok z dnia 13 kwietnia 2018 r.

Zobowiązanie do uzupełnienia zachowku ciążące na obdarowanym (art. 1000 § 1 k.c.) przechodzi na jego następców prawnych także wówczas, gdy obdarowany zmarł przed otwarciem spadku po darczyńcy (art. 922 § 1 k.c.).

I CSK 522/17 – wyrok z dnia 13 kwietnia 2018 r.

1. Materiał skalny stanowiący odpad pogórnicy może być uznany za część składową nieruchomości gruntowej, na której zalega, jeżeli uzasadnia to jego ciężar i objętość oraz stopień zintegrowania z otoczeniem i środowiskiem przyrodniczym, a także koszt i długotrwałość jego usunięcia.

2. O tym, czy połączenie przedmiotu z rzeczą następuje tylko dla przemijającego użytku (art. 47 § 3 k.c.), decyduje zamiar towarzyszący połączeniu, pod warunkiem, że został uzewnętrzniony i może być potwierdzony przy zastosowaniu kryteriów obiektywnych.

PYTANIE PRAWNE DO IZBY KARNEJ

I KZP 8/18

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Katowicach przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy nadzwyczajne złagodzenie kary za zbrodnię zagrożoną kumulatywną karą pozbawienia wolności i karą grzywny w stanie prawnym obowiązującym od dnia 1 lipca 2015 r. polega:

a) na wymierzeniu kary pozbawienia wolności poniżej dolnej granicy ustawowego zagrożenia, ale nie niższej od jednej trzeciej tej granicy oraz orzeczeniu kary grzywny na zasadach ogólnych,

b) na wymierzeniu wyłącznie kary pozbawienia wolności poniżej dolnej granicy ustawowego zagrożenia, ale nie niższej od jednej trzeciej tej granicy,

c) na wymierzeniu kary pozbawienia wolności poniżej dolnej granicy ustawowego zagrożenia, ale nie niższej od jednej trzeciej tej granicy (wedle reguł z art. 60 § 6 pkt 2 k.k.), a nadto na odstąpieniu od orzeczenia grzywny i orzeczeniu środka karnego wymienionego w art. 39, pkt 2-3, 7 i 8 k.k., środka kompensacyjnego lub przepadku (wedle reguł z art. 60 § 7 k.k.)?”

I KZP 9/18

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Sieradzu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy przedmiotem ochrony art. 150 k.w. jest ochrona własności nieruchomości i urządzonego na niej ogrodu warzywnego, owocowego, kwiatowego, drzew owocowych oraz krzewów owocowych czy też integralność takich dóbr, jak posiadanie nieruchomości i urządzonego na niej nakładem pracy posiadacza ogrodu warzywnego, owocowego, kwiatowego, drzew owocowych oraz krzewów owocowych wraz z prawem do zbioru warzyw oraz aktywnego i zdrowego wypoczynku?”

I KZP 10/18

Wniosek Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego przedstawiony do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy określona w art. 437 § 2 k.p.k. w zw. z art. 454 § 1 k.p.k. przesłanka uchylenia wyroku sądu pierwszej instancji i przekazania mu sprawy do ponownego rozpoznania, zachodzi już wtedy, gdy sąd odwoławczy stwierdzi naruszenie związane z postępowaniem dowodowym, które pozwala uznać wyrok uniewinniający, umarzający lub warunkowo umarzający postępowanie za wadliwy i otwiera perspektywę wydania wyroku skazującego, czy też dopiero wtedy, gdy po usunięciu tego naruszenia przez uzupełnienie postępowania dowodowego sąd odwoławczy stwierdza, że zachodzą podstawy do wydania wyroku skazującego?”

I KZP 11/18

Pytanie prawne Sądu Okręgowego we Włocławku przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy treść art. 71 pkt 3 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jedn.: Dz. U. z 2018 r., poz. 300 z dnia 2.02.2018 r.), wobec stwierdzenia blankietowego charakteru art. 794 1 k.p.c. ma zastosowanie poprzez odesłanie zawarte w art. 25 i 26 k.k.w. w postępowaniu wykonawczym w sprawach karnych, w sytuacji ubiegania się o nadanie klauzuli wykonalności przez osobę inną niż wskazana w tytule egzekucyjnym, na którą przeszły uprawnienia po powstaniu tytułu, czy też z uwagi na brak odpowiedniej regulacji w ustawie z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1973 r. Nr 27, poz. 152), sąd karny w postępowaniu wykonawczym nie pobiera od wniosku o nadanie klauzuli wykonalności złożonego przez osobę inną niż wskazana w tytule egzekucyjnym, na którą przeszły uprawnienia po powstaniu tytułu żadnej innej dodatkowej opłaty poza tą wymienioną w art. 19 ust. 1 tejże ustawy?”

I KZP 12/18

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Krakowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy treść art. 55 § 1 k.p.k. i art. 330 § 2 k.p.k. statuuje określony w art. 459 § 1 *in fine* k.p.k. w zw. z art. 465 § 1 k.p.k. wyjątek od zasady zaskarżalności postanowienia zamykającego drogę do wydania wyroku, zgodnie z którym na ponowne postanowienie prokuratora w przedmiocie zaniechania ścigania karnego (to jest o odmowie wszczęcia lub umorzeniu postępowania

przygotowawczego) wydane w oparciu o art. 330 § 2 k.p.k. pokrzywdzonemu, który wykorzystał uprawnienia przewidziane w art. 306 § 1 lub § 1a k.p.k., zażalenie nie przysługuje?”

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ

V KK 221/17 – postanowienie z dnia 28 lutego 2018 r.

1. Zawarta w art. 437 § 2 zd. 2 k.p.k. podstawa kasatoryjnego orzekania określona jako konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości jest związana z rozprawą główną, gdyż użyty wyraz „przewód” odnosi się do jednego z jej etapów, jakim jest przewód sądowy. W konsekwencji, uchybienia procesowe zaistniałe na innych etapach przebiegu rozprawy głównej, tj. rozpoczęcie rozprawy albo głosy końcowe nie mogą doprowadzić do wydania na tej podstawie orzeczenia kasatoryjnego.

2. Zamieszczona w art. 117a § 1 k.p.k. norma o charakterze gwarancyjnym ustanawia standard minimalny prawa do reprezentacji procesowej przez jednego obrońcę lub pełnomocnika. Gdy jest on zachowany, to nieobecność pozostałych przedstawicieli procesowych ustanowionych przez stronę, jeżeli zachodzi podstawa do nieprzeprowadzania czynności z powodu niezawiadomienia ich o jej terminie (art. 117 § 1 i 2 k.p.k.), prowadzi do ograniczenia prawa do korzystania z pomocy prawnej, natomiast nie powoduje całkowitego pozbawienia tego prawa. Wpływa to z kolei na ocenę zarzutu odwoławczego albo zarzutu kasacyjnego co do zaistniałego uchybienia, gdyż jego skuteczność, w świetle art. 438 pkt 2 k.p.k. i art. 523 § 1 k.p.k., zależy od wykazania, że to uchybienie mogło mieć – odpowiednio – wpływ albo istotny wpływ na treść orzeczenia.

V KK 328/17 – wyrok z dnia 8 marca 2018 r.

Ściganie umyślnego spowodowania lekkiego uszczerbku na zdrowiu (art. 157 § 2 k.k.) osoby najbliższej zamieszkującej w chwili czynu wspólnie ze sprawcą odbywa się w myśl art. 157 § 4 k.k. w trybie publicznoskargowym, co oznacza, że okres przedawnienia karalności takiego przestępstwa liczony jest według terminu przewidzianego w art. 101 § 1 pkt 4 k.k. oraz ewentualnie również przy zastosowaniu art. 102 k.k.

II KK 371/17 – postanowienie z dnia 12 marca 2018 r.

1. Niemożność przypisania działania wspólnie i w porozumieniu przy popełnieniu tzw. przestępstwa bazowego (np. kradzieży) nie wyklucza możliwości uznania, iż sprawca działał wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami przy popełnieniu przestępstwa określonego w art. 299 k.k.

2. Bez ustalenia sprawców tzw. przestępstwa pierwotnego, w tym stanu świadomości tych sprawców co do poszczególnych okoliczności jego popełnienia, nie zawsze można wskazać precyzyjnie kwalifikację prawną tego przestępstwa. Dotyczy to zwłaszcza czynów zabronionych, w których popełnienie, na różnych etapach, zaangażowanych jest wiele osób. W takich wypadkach za wystarczające do przypisania odpowiedzialności karnej z art. 299 § 1 k.k. należy uznać ustalenie tych elementów czynu pierwotnego, z których bezspornie wynika, że zostały wypełnione znamiona przedmiotowe czynu zabronionego pod groźbą kary, bez przesądzenia, jaka powinna być jego prawidłowa kwalifikacja prawna.

3. Polski proces karny nie jest procesem formułkowym, wymagającym posługiwania się określonymi formułami prawnymi,

lecz procesem, w którym przepisy określają jedynie sposób postępowania organów procesowych, w tym przy redagowaniu opisu czynu zarzucanego lub przypisanego tak, aby opis ten odzwierciedlał zdarzenie przestępne odpowiadające zespołowi znamion istotnemu przy konkretnej kwalifikacji prawnej.

PYTANIE PRAWNE DO IZBY PRACY I UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH

III PZP 3/18

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Poznaniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy pracodawca może dochodzić od pracownika, zapłaconych przez pracodawcę z jego środków finansowych, należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne w części, która powinna być finansowana ze środków pracownika (art. 405 k.c. w zw. z art. 16 ust. 1 pkt 1, art. 16 ust. 1b i art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych – tekst jednolity: Dz. U. z 2017 r., poz. 1778, w zw. z art. 84 ust. 1, art. 85 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 roku o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych – tekst jednolity: Dz. U. z 2017 r., poz. 938)?”